

## BLAASMUZIEK

# Charli Green

## MUSICEREN IS NIET MEEDOEN AAN DE OLYMPISCHE SPELEN

**Vakdocent, trompettist, componist, arrangeur en big bandleider Charli Green (65) wilde eigenlijk helemaal geen trompettist worden. Toen hij in Memphis USA op school zat, zag hij veel meer in tekenen, beeldende kunst en schilderen. Gezien zijn huidige status is het maar goed dat hij toch de trompet ter hand nam.**

“Ik was veertien toen ik in mijn schooltijd klaroen speelde. In de USA is de stimulans om klassikaal muziek te maken veel groter dan hier. Ik speelde dus klaroen voor de scouting. Dat vond ik wel aardig om te doen. Tijdens je schooltijd had je muzieklessen op bepaalde uren. Was je goed, kon je meedoen in de schoolband. Dat klaroengedoe vond ik wel leuk maar dat ik in de schoolband moest spelen vond ik maar niks. Ik had me helemaal voorgenomen om iets in de kunst te gaan doen. En eigenwijs als ik was bleef ik in die gedachte volharden. Sterker, ik zag me al schilderijen à la Rembrandt of Goya maken”, lacht Charli breeduit. “En één van mijn leraren advi-

seerde me om me meer op de architectuur te richten”. Om een lang verhaal kort te maken, Charli ging zijn eigen weg. Hij ontdekte de trompet en ging er vooral thuis mee oefenen. “Eerst gaf mijn muziekleraar me nog een klarinet. Leuk, maar ik kon alleen het rietje mee naar huis nemen. Toen ik eenmaal de trompet had uitgetroefd, wist ik het. Dit zou mijn instrument worden. Vervolgens ging ik als een speer thuis oefenen. Speelde met de radio mee en zo werd ik steeds beter. Het idee om beroepsmuzikant te worden kwam overigens toen nog niet in me op”. Uiteindelijk speelde Charli met de schoolband de sterren van de hemel en won de ene prijs na de andere. “Toen wilde ik natuurlijk wel naar het conserva-

torium en met de beste ‘musicians’ spelen. Ik besepte hoe veel muziek voor mij betekende. Hoe is deze vriendelijke Amerikaan dan in Nederland terechtgekomen? “In 1967 trouwde ik met een Nederlandse en kwam in 1970 naar Nederland. Ik speelde destijds in de Air Force band in Madrid. Hier wilde ik mijn trompetstudie vervolgen aan het Amsterdams conservatorium bij Marinus Komst (toenmalig solo trompettist van het Koninklijk Concertgebouworkest Amsterdam), maar door omstandigheden kwam ik in Maastricht terecht alwaar ik aan het Maastrichts Conservatorium ging studeren bij Wim Groot (opvolger van Marinus Komst). Tevens studeerde ik compositie bij Math Niel en behaalde de B-akte trompet met de aantekening



Stichting Charli Green Bigband

Bachtrompet en kreeg ik ook veel privélessen. Ondertussen was ik een van de motoren en oprichters achter de Maastrichtse jazz scene". Vanaf 1981 is Charli Green verbonden geweest als hoofdvakdocent trompet en ensemble en big bandleider aan de jazzafdeling van het conservatorium van Amsterdam. Naast het doceren en concerneren op verschillende podia in binnen- en buitenland componeert/arrangeert Charles ook voor verschillende ensembles. In november 2005 is de Charli Green Big band opgericht waar Charli sindsdien muzikaal leiding aan geeft. "Sinds kort ben ik trouwens wat betreft mijn werk aan het conservatorium in Amsterdam met pensioen. Na 29 jaar is het mooi geweest". Charli Green heeft een duidelijke mening over niveau, presteren en muziek maken. Ondanks dat hij zich vooral richt op de big bandtak, wil hij ook wel wat roepen over de HaFaBra en de jazz. "Toen ik eenmaal in Nederland actief was hoorde ik hier in Nederland muzikanten iets roepen over 'Dutch Jazz'. Hoezo Dutch Jazz? Muziek is toch van over de hele wereld? Er wordt veel te snel iets geroepen over niveau in dit land. Het gaat puur om muziek. Ongeacht op welk niveau je speelt. Als je maar wil oefenen, samen wil spelen met je medemuzikanten en vooral respect hebt voor elkaar. Wil je niet bijleren en bezig zijn, tja dan krijg je uiteindelijk een probleem". Green heeft sinds 1970 heel veel beroepsmuzikanten gehoord en gezien. "Ik vind het ontzettend leuk om een leerling wat bij te brengen. Maar er zijn genoeg docenten die eigenlijk gefrustreerd zijn geraakt in de artiestenwereld. Logisch, de concurrentie is groot. Als je er dan voor kiest om docent te worden, moet je wel mentaal sterk zijn om kinderen en volwassenen een instrument te leren spelen en iets over muziek bij te brengen. Het gaat uiteindelijk toch om plezier en respect. Je moet kunnen begrijpen wat er in een (amateur)muzikant omgaat. Ja, en natuurlijk is de ene muzikant meer getalenteerd dan de ander". Niet voor niets heeft Charli zijn eigen big band en staat hij voor een aantal andere big bands. "Als je voor een big band staat en het swingt niet, dan wil ik dat veranderen. Op een natuurlijke manier ga ik dan met de verschillende secties of afzonderlijke muzikanten aan de slag". Green vindt het storend dat sommigen altijd na een



Stichting Charli Green Bigband

concert zeggen 'ach, het ging wel vanavond'. "Dit terwijl een fan enthousiast en blij zijn complimenten maakt. Dat is allemaal overdreven gedoe. Het beste moment wat je hebt is namelijk gewoon nu in this right moment. Wees blij met wat je die avond gedaan hebt, geniet, leer ervan en werk daarna gewoon weer naar de volgende show. Vergeet niet te genieten! Come on it's music!" Charli wil ook wel een mening geven over het systeem van concoursen en puntentellingen binnen de HaFaBra. "Tja, ik vind dat muziek maken geen Olympische Spelen zijn. Je ziet de orkesten soms strak en in een keurslijf op een podium zitten, vooral denkend aan de competitie. Maar mensen, we vergeten de muziek. Laat het los, geniet van het arrangement, geef je helemaal en vergeet die puntentelling. Als je de druk voelt van de puntentelling door de jury, vergeet je relaxed te spelen. Stel je hebt 300 punten, alles 'goed' gespeeld, heb je dan muziek gemaakt? Ik heb mijn twijfels. Overigens is er niks mis met een concours of festival waar een vakjury je een rapport geeft met verbeterpunten en complimenten over je spel. Tenslotte moet er voor orkesten wel de gelegenheid zijn zich te meten en ergens naartoe te werken". Zijn portfolio is trouwens indrukwekkend. Ga maar na. Charli heeft onder andere gewerkt bij: S.A.C. Airforce (concertband, big band, jazz combo), 16th Airforce Band (concertband, big band, brassquintet en jazz

combo), Limburgs Symphonie Orkest, Het Gelders Orkest, The Ebony Band Amsterdam, Nederlands Radio & Televisie Orkest, Paradise Regained Orchestra (Nedly Elstak), Transcontinental Jazz Orchestra o.l.v. Gunther Schuller, The Teddy Edwards Big band, Klaus Lenz Jazz & Rock Machine, Willy Schobben Orchestra, Shirley Bassey Show Orchestra, Boy Edgar Big Band, Loek Dikker Waterland Ensemble, Art Taylor-Dexter Gordon Quintet, Hampton Hawes Quartet, Hal Singer Quintet, Shirley Bassey Orchestra en het Ricciotti Ensemble. Green blijft ondanks zijn pensioen als hoofdvakdocent gewoon in touw en hoe! "Op dit moment ben ik bandleider bij mijn eigen big band, de big band Studentproof en de Fra Fra Big Band. Verder werk ik voor Gewa Music. Voor hen verzorg ik workshops op het gebied van trompet en/of brass. Daarnaast ben ik voortdurend bezig met de verdere ontwikkeling van the 'Charli Green' signature model trompet als endorser voor Roy Benson Wind Instruments. En soms help ik trompetspelers nog op het gebied van embouchure en techniek". Tot slot heeft Charli nog een mooie tip. "Any intelligent musician can read, write and count to four! That (and practice) is all you need to succeed". Een waarheid als een koe. Internet: [www.charligrreen.com](http://www.charligrreen.com) en [www.roy-benson.com](http://www.roy-benson.com) •